

2017. február 2., csütörtök

P8_TA(2017)0018

Az Erasmus+ végrehajtása

Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása az „Erasmus+” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (2015/2327(INI))

(2018/C 252/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. és 166. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 14. cikkére,
- tekintettel az „Erasmus+” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletről ⁽¹⁾,
- tekintettel az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2006. december 18-i 2006/962/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018) szóló, 2009. november 27-i tanácsi állásfoglalásra ⁽³⁾,
- tekintettel a fiatalság munkaerőpiacra való bejutásának, valamint a gyakornoki, szakmai gyakorlati és gyakorlati képzési lehetőségek előmozdításáról szóló, 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a fenntartható fejlődést szolgáló oktatásról szóló, 2010. november 19-i következtetéseire,
- tekintettel „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című, 2011. január 18-i bizottsági közleményre (COM(2011)0012),
- tekintettel a „Mozgásban az ifjúság: Európa oktatási és képzési rendszerének javítását szolgáló keretprogram” című, 2011. május 12-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az európai felsőoktatási rendszerek által az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés terén tett hozzájárulás növeléséről szóló, 2011. szeptember 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0567),
- tekintettel a felnőttkori tanulásra vonatkozó megújított európai cselekvési programról szóló, 2011. november 28-i tanácsi következtetésekre ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 50. o.

⁽²⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽³⁾ HL C 311., 2009.12.19., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 29. o.

⁽⁵⁾ HL C 377. E, 2012.12.7., 77. o.

⁽⁶⁾ HL C 372., 2011.12.20., 1. o.

2017. február 2., csütörtök

- tekintettel a Tanácsnak a tanulási célú mobilitás referenciaértékéről szóló, 2011. november 28–29-i következtetéseire ⁽¹⁾,
- tekintettel a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló, 2012. december 20-i tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanácsnak és a Bizottságnak az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének végrehajtásáról szóló, „Oktatás és képzés az intelligens, fenntartható és befogadó Európában” című, 2012. évi közös jelentésére ⁽³⁾,
- tekintettel az oktatás újragondolásáról szóló, 2013. október 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a hatékony tanárképzésről szóló, 2014. május 20-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanácsnak az oktatást és képzést támogató minőségbiztosításról szóló, 2014. május 20-i következtetéseire,
- tekintettel a 2015. március 17-én, az európai uniós oktatási miniszterek nem hivatalos ülésén elfogadott, „A polgári szerepvállalásnak, valamint közös értékeinknek: a szabadságnak, a toleranciának és a megkülönböztetésmentességnek az oktatás által történő előmozdításáról” című nyilatkozatra („Párizsi Nyilatkozat”),
- tekintettel a fiatalok vállalkozói készségének oktatás és képzés révén történő előmozdításáról szóló, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A Tanács és a Bizottság 2015. évi közös jelentéstervezete az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének végrehajtásáról (2010–2018)” című, 2015. szeptember 15-i bizottsági közleményre (COM(2015)0429),
- tekintettel a Tanácsnak és a Bizottságnak az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének (Oktatás és képzés 2020) végrehajtásáról szóló, „Az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés új prioritásai” című, 2015. évi közös jelentésére ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a kisgyermekkorai nevelésnek és az alapfokú oktatásnak a kreativitás, az innováció és a digitális kompetencia előmozdításában betöltött szerepéről szóló következtetéseire ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a korai iskolaelhagyók arányának csökkentéséről, valamint az iskolai tanulmányok eredményességének előmozdításáról szóló következtetéseire ⁽⁸⁾,
- tekintettel az európai uniós ismeretek iskolai elsajátításáról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Erasmus+ program és a szakoktatási és -képzési mobilitás támogatásának más eszközeiről – az egész életen át tartó tanulásról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Tanács 2016. május 30-i következtetéseire a médiaműveltségnek és a kritikus gondolkodásnak az oktatás és képzés segítségével történő fejlesztéséről,
- tekintettel a Tanács 2016. május 30-i következtetéseire a fiatalok erőszakos radikalizálódásának megelőzésével és az ellene való küzdelemmel kapcsolatos integrált, ágazatokon átfelöl megközelítésben az ifjúsági ágazat által betöltött szerepről,

⁽¹⁾ HL C 372., 2011.12.20., 31. o.

⁽²⁾ HL C 398., 2012.12.22., 1. o.

⁽³⁾ HL C 70., 2012.3.8., 9. o.

⁽⁴⁾ HL C 208., 2016.6.10., 32. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0292.

⁽⁶⁾ HL C 417., 2015.12.15., 25. o.

⁽⁷⁾ HL C 172., 2015.5.27., 17. o.

⁽⁸⁾ HL C 417., 2015.12.15., 36. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0106.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0107.

2017. február 2., csütörtök

- tekintettel az „Új európai készségfejlesztési program” című, 2016. június 10-i bizottsági közleményre (COM(2016)0381),
 - tekintettel az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2016. június 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére, valamint eljárási szabályzatának 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a saját kezdeményezésű jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatára,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0389/2016),
- A. mivel az Erasmus+ az egyik legsikeresebb uniós program és az oktatás, szakképzés, ifjúság és sport területén a támogatás jelentős eszköze, amely arra irányul, hogy javítsa a fiatalok karrierlehetőségeit és társadalmi kapcsolatokat kínáljon a résztvevők számára; amely a 2014–2020 közötti időszakban több mint négy millió európai embernek nyújtott lehetőséget egy másik országban való tanulásra, képzésre és önkéntes tevékenységre;
- B. mivel a Bizottság rugalmasságot tanúsított és innovatív lépéseket tett az új kihívásokkal való szembenézés – példa erre a menekültekre irányuló javaslat –, valamint a polgári értékeknek az Erasmus+ kezdeményezés által kínált ösztönzőkön belüli előmozdítása és a kultúrák közötti aktívabb és részvételen alapuló párbeszéd érdekében;
- C. mivel a program komoly oktatási, társadalmi, politikai és gazdasági jelentőségét a programidőszakra biztosított költségvetés 40 %-os növelése is tükrözi, akárcsak a tervezett költségvetés elkötelezettségének szintje, amely a pályázatok magas száma miatt már csaknem eléri a 100 %-ot;
- D. mivel még nem áll rendelkezésre minden, a végrehajtás teljes mennyiségi és minőségi elemzéséhez releváns adat, és mivel ennél fogva még túlságosan korai lenne minőségi értékelést készíteni a program hatásáról;
- E. mivel az Erasmusra vonatkozó 2014-es hatástanulmány ⁽²⁾ eredményei szerint azok, akik külföldön tanultak vagy vettek részt képzésben, kétszer olyan valószínűséggel találnak munkát, mint azok, akik nem rendelkeznek hasonló tapasztalatokkal, továbbá az Erasmus-hallgatók 85 %-a azért tanul vagy vesz részt képzésben külföldön, hogy növelje külföldi foglalkoztathatóságát, és a végzettség megszerzése után öt évvel azok körében, akik külföldön tanultak vagy vettek részt képzésben, 23 %-kal alacsonyabb a munkanélküliség aránya; mivel az Erasmusra vonatkozó hatástanulmány szerint továbbá a munkáltatók 64 %-a tartja fontosnak a munkaerő-felvételnél a nemzetközi tapasztalatot (míg ez az arány 2006-ban csupán 37 % volt), és a nemzetközi tapasztalatokkal rendelkező végzett diákokra nagyobb szakmai felelősséget ruháznak; mivel minden harmadik Erasmus-gyakornok állásajánlatot kap annál a vállalatnál, amelynél szakmai gyakorlatát végezte, és majdnem minden tizedik Erasmus-gyakornok, aki szakmai gyakorlatot végzett, saját vállalkozást alapított, háromnegyedük pedig tervezi vagy el tudná képzelni ugyanezt;

Főbb következtetések

1. rámutat, hogy az Erasmus+ az Unió kitüntetett mobilitási, oktatási és képzési programja, amely a 2007 és 2013 közötti időszakhoz képest a jó eredmények és a számos támogatási igény miatt 40 %-os költségvetési emelést kapott;
2. megjegyzi, hogy a nemzeti ügynökségek nagy többsége elvárja, hogy az Erasmus+ program oktatás, szakképzés és ifjúság terén kitűzött céljai teljesüljenek;
3. úgy véli, hogy az Erasmus+ alapvető szerepet játszik az európai identitás és integráció kialakításában és megvalósításában, a szolidaritás, az inkluzív és fenntartható növekedés, a minőségi foglalkoztatás, a versenyképesség, a szociális kohézió és a fiatal munkaerő mobilitásának megteremtésében, amennyiben pozitívan hozzájárul az európai oktatási és képzési rendszerek, az egész életen át tartó tanulás, az aktív európai polgárság és a jobb foglalkoztathatósági kilátások javításához, és lehetőséget biztosít az európaiaknak arra, hogy külföldi tanulmányok, képzések és munkatapasztalatok, valamint önkéntes munkavégzés révén átvihető és átadható személyes és szakmai készségekre és kompetenciákra tegyenek szert, továbbá biztosítja az egyének számára az esélyt arra, hogy függetlenebbül éljenek, könnyebben alkalmazkodjanak és személyesen fejlődjenek;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0291.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

2017. február 2., csütörtök

4. hangsúlyozza, hogy ugyan program egésze láthatóbb elődjénél, a különféle ágazati programok továbbra sincsenek szem előtt; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a különféle ágazatok konkrét vonásait és jellegzetességeit figyelembe kell venni a program végrehajtása során;
5. hangsúlyozza, hogy újból be kell vezetni az informális csoportok számára nyitott ágazatspecifikus formátumokat, például a Grundtvig-workshopokat és a nemzeti ifjúsági kezdeményezéseket, továbbá a nemzetközi ifjúsági kezdeményezéseknek elérhetőbbnek kell lenniük; javasolja, hogy a program hatását új támogatható intézkedések révén maximalizálják, például a nagyszabású európai önkéntes szolgálat szervezete alapján a fiatalok körében végrehajtott csereprogramoknak az 1. kulcsintézkedés keretében való bevezetése révén;
6. rámutat, hogy az Erasmus+-on belül az európai polgárok érdeklődése leginkább az ifjúsági fejezet iránt nőtt meg; megjegyzi, hogy jelenleg az Erasmus+ kérelmek 36 %-át az ifjúsági fejezet alatt nyújtják be, és hogy 2014 és 2016 között a kérelmek száma 60 %-kal nőtt;
7. elismeri az EU ifjúságról folytatott strukturális párbeszédének, e részvételi folyamatnak a fontosságát, amely lehetőséget kínál a fiatalok és az ifjúsági szervezetek számára, hogy részt vegyenek az uniós ifjúságpolitika formálásában és arra befolyást gyakoroljanak, továbbá üdvözli a támogatást, amelyet a folyamatnak nyújt a nemzeti munkacsoportoknak nyújtott támogatáson és a strukturális párbeszéddel kapcsolatos projektek elnevezésű 3. kulcsintézkedésen keresztül; megjegyzi, hogy az európai önkéntes szolgálat a fiatalok intenzív tanulási és tapasztalási formája, amely magas színvonalú keretfeltételeket igényel; hangsúlyozza, hogy az Erasmus+ programhoz való hozzáférést továbbra is elsősorban a civil társadalom számára kell fenntartani;
8. tudomásul veszi, hogy bár a különféle szinteken érintett szereplők szerint a program végrehajtásának első két és fél éve nehéz és kihívásokkal teli volt, azóta javultak a dolgok, még ha a pályázatok számára egyenmegoldásokat kínáló megközelítéssel bevezetett egyszerűsítés számos esetben ellentétes hatást ért is el; úgy véli, hogy a bürokratikus akadályok csökkentése szélesebb körre kiterjedő és jobban hozzáférhető programot eredményezne; ezért kéri, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a bürokrácia csökkentésére a projektciklusban, valamint hogy a költségeket a projekt költségvetésének vagy a típusának megfelelően állapítsák meg; ugyanakkor arra ösztönzi a Bizottságot, hogy mélyítse el a párbeszédet a szociális partnerekkel, a helyi hatóságokkal és a civil társadalommal a programhoz való legszélesebb hozzáférés biztosítása érdekében; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a nagyarányú adminisztratív teher miatt az Erasmus+ támogatás a kisebb szervezetek számára nem elérhető; úgy véli, hogy egyszerűsíteni kell a bürokratikus és jelentéstételi követelményeket;
9. sajnálattal látja, hogy a Bizottság nem bocsát rendelkezésre semmilyen adatot a sikeres projektek minőségéről; hangsúlyozza, hogy az egyes projektek minőségének és az eredmények átlátható bemutatásának elemzése a Bizottság által meghozandó nyilvánvaló lépés, amely hozzájárulhat a sikeres pályázatok arányának növeléséhez;
10. hangsúlyozza, hogy az egyszerűbb, felhasználóbarátabb és rugalmasabb végrehajtás célját még nem sikerült elérni; sajnálja ezzel összefüggésben, hogy továbbra sem világos és nem egyenletesen részletes a program útmutatója, valamint túl bonyolultak pályázati űrlapok, ami jelentős hátrányba hozza a kisebb, tapasztalatlan és nem hivatásos pályázókat; hangsúlyozza a program javításának szükségességét, hogy az felhasználóbarátabbá váljék, tekintettel ugyanakkor a különböző ágazatok és a kedvezményezettek különböző csoportjai közti különbségtétel fontosságára; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az Erasmus+ hosszadalmas kifizetési időszakai miatt a kisebb szervezeteknek kevesebb lehetőségük van arra, hogy támogatásért folyamodjanak;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy jelentősen egyszerűsítse a pályázati eljárást, és alakítsa át a programra vonatkozó útmutatót és az egyes programágazatokra vonatkozó információknak ugyanabba a fejezetbe való tömörítése révén tegye azt felhasználóközpontúbbá és ágazatspecifikussá, továbbá a pályázati űrlapokat a programútmutatóval egyidejűleg, jóval a benyújtási határidő előtt tegye közzé valamennyi hivatalos nyelven, illetve egyértelműen határozza meg, hogy milyen dokumentumokra van szükség az egyes szakaszokban; kéri az elektronikus űrlap pénzügyi részének egyértelműsítését és egyszerűsítését; hangsúlyozza, hogy a pályázatok elbírálásához független szakértők által támogatott összehangolt és következetes értékelésre van szükség;
12. kiemeli az egyértelmű tanulási eredmények és konkrét munkaköri leírások fontosságát az Erasmus+ keretében külföldi munkatapasztalatot szerző, szakképzésben részt vevő diákok, gyakornokok és önkéntesek számára; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi tapasztalatszerzés előtt a jelöltek felkészítése a tevékenység szerves része, és többek között magában kell foglalnia a karriertanácsadást, a nyelvi képzést és a társadalmi és kulturális integrációt elősegítő órákat – például a kultúrák közötti kommunikációról –, melyek előmozdítják az emberek társadalmi részvételét és javítják munka- és életkörülményeiket; tekintettel arra, hogy a fiatalok foglalkoztathatóságának javításához fontos a többnyelvűség, nagyobb erőfeszítéseket tart szükségesnek a többnyelvűség Erasmus+ program keretében történő előmozdítása és támogatása

2017. február 2., csütörtök

érdekében; üdvözlí, hogy az Erasmus+ projektekben erősíteni fogják a résztvevők idegen nyelvi készségeit, különös tekintettel a szomszédos országok nyelveire, ami a határokon átnyúló munkaerőpiacon növelheti a mobilitást és a foglalkoztathatóságot; úgy véli, hogy a mobilitási programok új résztvevői számára a nyelvtanfolyamok az oktatási intézményekkel és a fogadó vállalatokkal együttműködésben is megszervezhetők és a tanulmányok vagy a szakmai gyakorlat területéhez igazíthatók;

13. emlékeztet, hogy a program átfogó költségvetésének jelentős növelése ellenére a programidőszak első felét illetően csupán korlátozott növekedésről rendelkeztek a többéves pénzügyi keretben, ami sajnos számos magas színvonalú projekt elutasításához és ennél fogva alacsony sikerarányhoz és a pályázók körében nagy elégedetlenséghez vezetett;

14. üdvözlí, hogy az Erasmus+ program rendelkezésére álló forrásokat 2016-hoz képest 2017-re vonatkozóan majdnem 300 millió euróval növelték; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy e forrásokat részben a program gyenge pontjainak megerősítésére, és főleg a sikeres minőségi projektek számának növelésére fordítsák;

15. tudatában van, hogy az Erasmus+ uniós költségvetéséből fedezett beruházások jelentősen hozzájárulnak a készségfejlesztési és foglalkoztathatósági programokhoz, az európai fiatalok hosszú távú munkanélküliségének csökkentéséhez, valamint a fiatalok aktív polgári szerepvállalásához és társadalmi befogadásukhoz;

16. úgy véli, hogy 2017-ben a teljes költségvetés 2016-hoz viszonyítva 12,7 %-os növelése és a hátralévő programévek során a további éves növelések jobb sikerarányhoz, illetve a pályázók körében nagyobb megelégedéshez vezetnek; elvárja a Bizottság azon szándékának végrehajtását, hogy a hátralévő programidőszakra további 200 millió eurót irányoz elő, bár ennél nagyobb költségvetési ösztönzésre van szükség az alulfinanszírozott ágazatokon belüli – a rendelkezésre álló pénzeszközöknél valójában jóval nagyobb – kereslet kielégítéséhez; rámutat, hogy a nemzeti ügynökségek 48 %-a szerint programjaik alulfinanszírozottak;

17. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy elemezze a program elégtelen finanszírozásban részesülő legfontosabb fellépéseit és ágazatait – amilyen a stratégiai partnerségekre irányuló 2. kulcsintézkedés, a felnőttoktatás, az ifjúság, az iskolai oktatás, a szakképzés –, illetve azokat, amelyek a legtöbbet profitálhatnának a költségvetés növeléséből; hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a program folyamatos nyomon követését ezen területek és ágazatok azonosítása céljából, a korrekciós intézkedések lehető leghamarabbi elfogadása érdekében; hangsúlyozza, hogy elegendő finanszírozást kell biztosítani a mobilitás számára, külön figyelmet fordítva az alulreprezentált csoportok mobilitásának növelésére; hangsúlyozza, hogy az ágazatspecifikus igények miatt külön költségvetési tételeket kell meghatározni a különböző ágazatok számára; rámutat, hogy a költségvetést kizárólag a program rendelkezéseinek részeként szabad felhasználni;

18. hangsúlyozza, hogy a virtuális eszközök a terjesztés támogatásának és az eredmények kihasználásának egyik módja, de a személyes kapcsolatok és a szemtől-szemben zajló tevékenységek nagyon fontos szerepet játszanak egy projekt és az átfogó program sikerében; e tekintetben úgy véli, hogy a tagállamok figyelemfelkeltő kampányainak olyan szemináriumokat és programokat is kell kínálniuk, amelyek során személyes találkozásra kerülhet sor a potenciális résztvevőkkel;

19. hangsúlyozza továbbá, hogy az Erasmus+ valamennyi résztvevője számára az egyik legfontosabb összetevő a nyelvi készségek fejlesztése; ezért üdvözlí a Bizottság által nyújtott online nyelvi eszközöket, de rámutat arra, hogy létre kell hozni egy ezt kísérő (nemzeti, regionális, helyi) keretet a mobilitás sikere érdekében, különösen az iskoláskorú gyermekek és a szakképzésben részt vevő diákok, valamint az alkalmazottak számára, a különböző környezetekbe való beilleszkedésük elősegítése céljából;

20. emlékeztet arra, hogy jelenleg a duális szakképzésben részt vevő fiataloknak – a tanulószereződéses gyakorlati képzésben résztvevőket is beleértve – csupán az 1 %-a vesz részt mobilitási programban képzése során; rámutat, hogy feltétlenül meg kell teremteni annak feltételeit, hogy fejlődjön a gyakorlati képzésben részt vevők Európai Unió belüli mobilitása, hogy ezáltal ugyanolyan esélyekkel indulhassanak, mint a felsőoktatásban tanuló hallgatók, eleget téve a munkanélküliséggel és különösen az ifjúsági munkanélküliséggel szembeni küzdelemre vonatkozó célkitűzéseknek;

21. hangsúlyozza az informális és nem formális oktatás, az ifjúságsegítők, az Erasmus+ program keretében megvalósított sporttevékenységekben és önkéntességben való részvétel fontosságát, melynek révén ösztönözhetjük az állampolgári, a szociális és interkulturális kompetenciák fejlődését, a fiatalok társadalmi beilleszkedését és aktív polgári szerepvállalását, valamint hozzájárulhatunk humán- és társadalmi tőkájük fejlődéséhez;

2017. február 2., csütörtök

22. rámutat arra, hogy az Erasmus és a Leonardo programok korábban elsősorban magasabban képzett és jobb munkaerőpiaci kilátásokkal rendelkező fiatalokat céloztak meg, és nem foglalkoztak megfelelően a legkiszolgáltatottabbakkal; emlékeztet a korai iskolaelhagyás és a szegénység csökkentésével kapcsolatos uniós célkitűzésekre; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az Erasmus+ végrehajtása során erőteljesebben meg kellene célozniuk a szegénység és a munkanélküliség szempontjából magas kockázatú csoportot jelentő korai iskolaelhagyókat; rámutat arra, hogy a korai iskolaelhagyókra irányuló programok nem lehetnek standard, általános szakképzési vagy csereprogramok, hanem egyedi igényeikre kell összpontosítaniuk, a könnyű hozzáférés és az egyszerű finanszírozás mellett, informális és nem formális tanulási környezetek biztosításával;

23. tudomásul veszi az új társadalmi kihívásokat és a munkakörök új tartalmát, amely folyamatosan fejlődik; emlékeztet, hogy az Erasmus+ program a foglalkoztatásra is felkészíti a fiatalokat és úgy véli, hogy külön hangsúlyt kell fektetni a munkahelyi kompetenciák felől az úgynevezett humán készségek felé történő elmozdulásra, előmozdítva olyan átvihető és átadható készségek és kompetenciák megszerzését, mint a vállalkozói készség, az ikt-ismeretek, a kreatív gondolkodás, a problémamegoldás és az innovatív szemlélet, az önbizalom, az alkalmazkodóképesség, a csapatépítés, a projektmenedzsment, a kockázatértékelés és a kockázatvállalás, valamint a munkaerőpiac szempontjából igen releváns szociális és állampolgári kompetenciák; úgy véli, hogy ennek ki kell terjednie a munkahelyi jólétre, a munka és a magánélet közötti egyensúlyra és a kiszolgáltatott személyek munkaerőpiaci és társadalmi integrációjára;

24. megjegyzi, hogy a diákhitelgarancia-eszköz csak 2015 februárjában állt föl az Európai Beruházási Alappal kötött meghatalmazási megállapodás 2014 decemberi aláírása után, és hogy a mai napig mindössze négy bank létezik – Franciaországban, Spanyolországban és Írországban – amely ebben az innovatív eszközben részt vesz; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez a pénzügyi eszköz még messze van attól, hogy beváltsa a hozzá fűzött reményeket, mivel jelenleg csupán 130, mesterképzésben részt vevő hallgató vesz részt a programban; felhív a diákhitelgarancia-eszköz a célt és az Európa-szerte való elérhetőséget vizsgáló, kritikai értékelésére, és sürgeti a Bizottságot, hogy a Parlamenttel konzultálva javasoljon stratégiát a költségvetés 2020-ig előreláthatóan nem felhasználásra kerülő részének átcsoportosítására; hangsúlyozza, hogy az eladósodott hallgatók teljes arányát nyomon kell követni annak biztosítása céljából, hogy a program által igénybe vett valamennyi pénzügyi eszköz eredményeként több hallgató részesüljön segítségben;

25. sajnálja, hogy az amatőr sportolókat és különösen a fogyatékkal élő sportolókat helyi szinten képviselő szervezetek nem képviseltetik magukat eléggé projekt résztvevőként a tömegsportprojektek végrehajtásában; üdvözlí a csökkentett adminisztratív követelményekkel járó, kisebb léptékű együttműködési partnerségek bevezetését mint a kisebb tömegsport-szervezetek programban való részvételét megkönnyítő, és azokat tovább gazdagító, lényeges lépést; hangsúlyozza, hogy az ágazatközi fellépés, amely ebben az esetben a sport és az oktatás közötti szorosabb kapcsolatok létrehozását jelenti, hozzájárulhat e hiányosság kezeléséhez; megjegyzi, hogy ezt a gyakorlatot az Erasmus+ projekt finanszírozásának egyéb ágazataira is ki kell terjeszteni, különösen az önkéntes szervezetek vonatkozásában;

26. üdvözlí az Erasmus+ programnak a tömegsport területén megvalósított együttműködésekben és tevékenységekben való részvételét; ösztönzi a Bizottságot, hogy javítsa a program hozzáférhetőségét és a részvételt a programban a sportklubokhoz hasonló helyi szereplők számára; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel, hogy az Erasmus+ keretében a sport céljaira rendelkezésre álló finanszírozást hatékonyan és valóban a tömegsport javára használják-e fel, és amennyiben ez nem így van, találjon lehetőséget ennek kijavítására a tömegsportra és nevelésre koncentrálva, a sport láthatóságának növelése, a testgyakorlás előmozdítása és a sport minden uniós polgár számára való elérhetővé tétele érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az ágazatokon átívelő megközelítés alkalmazását a tömegsporttal kapcsolatosan az Erasmus+ program keretében megvalósított valamennyi, vonatkozó fellépés során, valamint hogy koordinálja a fellépéseket e téren azok hatékonyságának és hatásának biztosítása érdekében;

27. hangsúlyozza az Erasmus+ szakképzési fellépések hozzáadott értékét a hátrányos helyzetű csoportok szakképzésbe való beilleszkedésének vagy visszailleszkedésének azok jobb munkaerőpiaci beilleszkedése érdekében történő támogatása terén;

28. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, valamint egyes uniós ügynökségeket – például az Európai Szakképzésfejlesztési Központot (Cedefop) –, hogy javítsák a szakképzési mobilitási programok minőségét, hozzáférhetőségét és az azokhoz való egyenlő hozzáférést, hogy e programok a képesítés, az elismerés és a tartalom szempontjából valamennyi résztvevőnek hozzáadott értéket nyújtsanak, valamint biztosítsák minőségi előírások beépítését a tanulási programokba;

29. elismeri, hogy egyes tagállamokban a fiatal munkanélküliek magas arányára való tekintettel az Erasmus+ program egyik fő célkitűzésének annak kellene lennie, hogy felkészítse a fiatalokat a munkaerőpiacra; ugyanakkor különös hangsúlyt fektet arra, hogy meg kell őrizni az iskolán kívüli tevékenységek, a szakképzés és a tanulmányok Erasmus+ programon belüli státuszát;

2017. február 2., csütörtök

30. emlékezteti a Bizottságot, hogy a fogyatékossgal élő személyeknek, például a hallássérülteknek különleges igényeik vannak, ezért megfelelő finanszírozásra és támogatásra, például jelyelvtolmácsokra és több információhoz való hozzáférésre, valamint elegendő támogatásra van szükségük ahhoz, hogy részt vehessenek az Erasmus+ programban; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon tovább olyan további intézkedések bevezetésén, melyek célja az, hogy a fogyatékossgal élők számára akadály- és megkülönböztetésmentes hozzáférést lehessen kínálni az Erasmus+ keretén belül elérhető valamennyi ösztöndíjprogramhoz; célszerűnek tartja a nemzeti ügynökségeken belül szükség esetén úgynevezett „coach-ok” kijelölését, akik tanácsot adnak a pénzeszközök lehető legjobb felhasználásával kapcsolatban;

31. hangsúlyozza, hogy finanszírozással és adókedvezményekkel egyaránt támogatni kell az Erasmus+ program keretében szakképzést nyújtó kis- és középvállalkozásokat (kkv-k);

Ajánlások

32. úgy véli, hogy az Erasmus+ az egyik fő pillére annak, hogy az európai lakosság hozzászokjon az egész életen át tartó tanuláshoz; ezért kéri a Bizottságot, hogy aknázza ki a program élethosszig tartó tanulással kapcsolatos dimenzióját azáltal, hogy elősegíti és bátorítja az Erasmus+ keretében folytatott ágazatközi együttműködést, amely jóval meghaladja a program elődei során tapasztalt együttműködést, illetve hogy a program 2017 végén előterjesztendő félidős értékelésében térjen ki az ágazatokon átnyúló együttműködés értékelésére; elismeri, hogy az ágazatközi projektek és tevékenységek rendelkeznek a program teljesítményének növelésére alkalmas potenciállal; kéri, hogy az oktatási mobilitást tegyék a felsőfokú vagy szakmai képzési programok részévé a felsőoktatási és szakképzési rendszerek minőségének javítása, szakmai készségeik, képességeik gyarapítása és karrier-előmenetelük során az egyének támogatása, továbbá valamennyi megcélzott ágazatban a mobilitás során megszerzett készségek ismertségének növelése, illetve a tanulásról, képzésről és ifjúsági munkáról szóló tudás előmozdítása érdekében; kéri, hogy teremtsenek jobb lehetőségeket a szakképzésben részt vevő diákok számára, hogy szakmai gyakorlatukat vagy tanulmányaik egy részét a szomszédos országokban végezhessék, például az olyan diákok utazási költségeinek finanszírozása révén, akik továbbra is saját országukban laknak;

33. rámutat arra, hogy az Erasmus+ fontos eszköz a szakképzés minőségének Unió-szerte történő javításához; kiemeli, hogy az inkluzív, minőségi szakképzés és a szakképzési mobilitás egy gyorsan változó munkaerőpiacon alapvető gazdasági és társadalmi szerepet játszik Európában, mint olyan eszköz, amely olyan szakmai és életpasztalatokat biztosít a fiataloknak és a felnőtteknek, amelyekre az oktatásból és képzésből a munka világába történő átmenetnél van szükség; kiemeli, hogy a szakképzésnek és a szakképzési mobilitásnak valamennyi polgár számára az egyenlő esélyeket, a megkülönböztetésmentességet és a társadalmi befogadást kell előmozdítania, legyen szó akár nőkről, akik alulreprezentáltak a szakképzésben, vagy hátrányos helyzetű csoportokba tartozókról, például romákról, munkanélküli fiatalokról, fogyatékossgal élőkről, távoli területeken élőkről, legkülső régiókban élőkről vagy migránsokról; javasolja, hogy helyezzenek hangsúlyt az alacsony képzettségű kedvezményezettek részvételük növelése és ezáltal a programok hatókörének bővítése érdekében;

34. hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban továbbra is a szociális szelektivitás érvényesül a mobilitásban való részvétel tekintetében; sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti egyenlőtlenség megnehezíti a programhoz való hozzáférést, mivel akadályokat gördít a pályázók, különösen az alacsonyabb jövedelmű hallgatók elé; rámutat, hogy a mobilitásban részt vevő diákok között magas azoknak az aránya, akiket harmadik felek (család, szülők, partnerek, illetve a kedvezményezettekhez közel álló egyéb helyi szereplők) támogatnak; megjegyzi, hogy számos dolgozó hallgató a lehetséges jövedelemkiesés miatt mond le a mobilitásban való részvételről; megjegyzi, hogy a mobilitás előtt álló akadályok, mint például a pénzügyi akadályok felszámolása és a nemzetközi munkavégzés/tanulás eredményeinek elismerése az 1. kulcsintézkedés célkitűzései elérésének fontos eszközei; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növelje még inkább az azoknak nyújtott pénzügyi támogatás mértékét, akik pénzügyi kötıtségek miatt nem képesek részt venni ezekben a programokban, valamint további lehetőségeket keres a diákok mobilitásának elősegítésére, hogy az Erasmus+ programot ténylegesen mindenki számára elérhetővé tegye; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemek közötti egyenlőséget és a programhoz való egyenlő hozzáférést;

35. felhívja a Bizottságot, hogy garantálja Európa-szerte a mobilitást, még válság idején is, valamint hogy tartson fenn olyan lehetőségeket, melyek révén az európai felsőoktatási térséghez tartozó országok részt vehetnek az Erasmus+ programban.

36. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a fiatalok és a nagyközönség az Erasmus+ programot elsősorban a felsőoktatásbeli diákok programjának tekintik; ennélfogva azt ajánlja, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget a különböző pályázható ágazatok, például a középiskolai szintű, a felsőoktatási, a nemzetközi felsőoktatási, a szakképzési, a felnőttképzési, valamint az ifjúsági és sportprogramok, továbbá az önkéntesség európai, nemzeti és regionális profilkja kiemelésének, kiemelve a horizontális projektek lehetőségét, nevezetesen az egyes programok tartalmával kapcsolatos felvilágosító kampányok és PR-tevékenység révén;

2017. február 2., csütörtök

37. úgy véli, hogy a régóta fennálló védjegyek (úgy mint a Comenius, az Erasmus, az Erasmus Mundus, a Leonardo da Vinci, a Grundtvig és a Fiatalkok lendületben) és ezek logói fontos eszközök a program változatosságának előmozdítása szempontjából; megjegyzi továbbá, hogy az „Erasmus+” neve válik a legismertebbé, különösen az újonnan érkezők körében; hangsúlyozza, hogy a programnak meg kell védenie új nevét (Erasmus+), továbbá különféle módszereket kell alkalmaznia ismertségének javítása érdekében; javasolja, hogy a Bizottság erőteljesebben hangsúlyozza az Erasmus+ program és a védjegyek, illetve a sokféle alprogram közötti kapcsolatot; felhív az „Erasmus+” névnek az egyes programokhoz való hozzáadására (azaz programok neve ezen túl: „Erasmus+ Comenius”, „Erasmus+ Mundus”, „Erasmus+ Leonardo da Vinci”, „Erasmus+ Grundtvig” és „Erasmus+ Fiatalkok lendületben”); felszólít minden érintett felet, hogy folytassák ezek használatát, különösen a kiadványokban és brosúrákban, az ágazati programok identitásának fenntartása és erősítése érdekében, a jobb felismerés biztosításáért, valamint a kedvezményezettek körében a félreértések elkerüléséért; felhívja a Bizottságot, hogy strukturálja az Erasmus+ útmutatóját a régóta fennálló márkanevek segítségével, és az útmutatóban használja következetesen a szóban forgó elnevezéseket;

38. bátorítja a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit a nyitott, konzultációval járó és átlátható működés érdekében, és hogy javítsa tovább a szociális partnerek és a civil társadalom közötti együttműködést (ideértve adott esetben a szülői, hallgatói, oktatói, nem oktató munkavállalói és ifjúsági szervezeteket) minden megvalósítási szinten; hangsúlyozza, hogy az Erasmus+ programnak az Európai Unió átláthatóságát példázó, kiemelt kezdeményezésnek kell lennie, amelyet a polgárok elismernek, melynek eredményeként a döntések és folyamatok 100 %-a teljes mértékben átláthatóvá válik, különösen pénzügyi téren; emlékeztet, hogy a teljes mértékben átlátható döntések jobb perspektívát nyújtanak azoknak a projekteknek és személyeknek, amelyek/akik a pályázat során nem jártak sikerrel;

39. hangsúlyozza a programbizottságnak az Erasmus+ programot létrehozó 1288/2013/EU rendelet által megállapított kulcsszerepét, melyet a program végrehajtásában és az európai hozzáadott érték az Erasmus+ programmal és a nemzeti szintű szakpolitikákkal való fokozott komplementaritás és szinergia révén történő előmozdításában játszik; kéri a programbizottság szerepének és a szakpolitikai döntésekben játszott szerepének megerősítését; részletes tájékoztatást kér a Bizottságtól a programbizottság központosított alapokból való finanszírozásáról;

40. hangsúlyozza, hogy az informatikai eszközöket nem szabad csupán a gazdálkodási, alkalmazási és adminisztratív folyamatok egyik vektoraként felfogni, mivel azok értékes eszközei a kedvezményezettekkel való kapcsolattartásnak és az egyenlő felek közötti kapcsolatfelvétel elősegítésének, potenciálisan támogatást biztosítva számos egyéb folyamatban is, így a kedvezményezettektől érkező visszajelzések, a kölcsönös mentorálás és a programok láthatóságának növelése terén;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjék az európai szinten végrehajtó szervek és civil társadalmi szervezetek és a nemzeti ügynökségek közötti rendszeres információcseréről és jó együttműködésről mind a decentralizált, mind pedig a centralizált fellépések kapcsán; felhívja a nemzeti ügynökségeket, hogy honlapjukon azonos formátumban és tartalommal tüntessék fel a szükséges információkat, ahol csak lehet;

42. felhívja a Bizottságot, az Európai Bizottság Oktatásügyi és Kulturális Főigazgatóságát (DG EAC) és az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökséget (EACEA), hogy tegyék lehetővé a 2. fő intézkedéshez hasonló decentralizált fellépések körének bővítését azáltal, hogy az intézkedések méretének megfelelő és azzal arányos finanszírozásra tesznek javaslatot;

43. bátorítja a nemzeti ügynökségek és az EACEA közötti együttműködés további ösztönzését az Erasmus+ program központosított fellépéseinek előmozdítása, a szükséges támogatás nyújtása, a program ismertségének növelése, a lehetséges pályázók programról való részletesebb tájékoztatása, valamint a fellépésekre vonatkozó végrehajtási folyamat javításáról való visszajelzések cseréje érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti ügynökségekkel együttműködve dolgozzon ki európai végrehajtási irányutatókat a nemzeti ügynökségek számára; ösztönzi az Európai Bizottság, a nemzeti ügynökségek, a programok kedvezményezettjei, a civil társadalmi szervezetek képviselői és az EACEA közötti kapcsolatok egy olyan, az információcserét és a bevált gyakorlatok cseréjét szolgáló kommunikációs platform kialakítása révén történő elősegítését, ahol valamennyi érdekelt fél minőségi információhoz juthat és megoszthatja tapasztalatait és javaslatait a programok további tökéletesítése céljából; hangsúlyozza az érintett felek és a kedvezményezettek a programbizottsági üléseken való részvételének szükségességét; hangsúlyozza, hogy az 1288/2013/EU rendelettel összhangban ez megkönynyíthető az érintett felek, a kedvezményezettek, és az ágazati nemzeti ügynökségek képviselőit, valamint európai parlamenti képviselőket és a tagállamok képviselőit magukban foglaló állandó albizottságok létrehozásával;

2017. február 2., csütörtök

44. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a nemzeti ügynökségek esetében alkalmazott fizetési módokat, a pályázati határidőket és a megfelelő időszakokat, és igazítsa ki azokat ennek megfelelően; rámutat, hogy a hosszabb ideig tartó külföldi tartózkodás érdekében a nemzeti ügynökségek számára lehetővé kell tenni, hogy a mobilitási támogatások és az adminisztratív költségek terén rugalmasabban járjanak el; ösztönzi a Bizottságot, hogy biztosítson nagyobb rugalmasságot a nemzeti ügynökségek számára a kulcsintézkedések keretében, hogy az egyes fellépések közti finanszírozási hiányokat a kedvezményezettek szükségletei alapján orvosolhassák; nagyobb rugalmasságot javasol e folyamatban a nemzeti ügynökségek számára, mivel ők ismerik az esetleges finanszírozási hiányokat országukban; megjegyzi, hogy a fokozott rugalmassággal együtt jár a megfelelő nyomon követés és átláthatóság is;

45. aggodalommal tölti el a Leonardo keretében végrehajtott gyűjtőprojektek csökkenő száma, és kéri, hogy a nemzeti ügynökségeknek biztosítsanak nagyobb döntéshozatali hatáskört az adminisztratív kiadások támogatásának összegével kapcsolatban, hogy hatékonyabban figyelembe vehessék a nemzeti jellegzetességeket, így a kettős rendszert;

46. aggódik amiatt, hogy a nemzeti ügynökségek nehézségekkel küzdenek a program szabályainak értelmezése és alkalmazása terén, és emlékeztet, hogy az Erasmus+ költségvetés 82 %-át decentralizált fellépések keretében igazgatják; felhívja a Bizottságot, hogy áramvonalosítsa a decentralizált fellépések meghatározásait, és javítsa a róluk szóló útmutatásokat, illetve, hogy biztosítsa a program szabályainak következetes alkalmazását a nemzeti ügynökségeknél, betartva a közös minőségi előírásokat, a projektértékelési és adminisztratív eljárásokat, biztosítva ezáltal az Erasmus+ program egységes és koherens végrehajtását, az uniós költségvetés legjobb eredményeit és a hibaarányok elkerülését;

47. úgy véli, hogy rendszeresen értékelni kell a nemzeti ügynökségek teljesítményét, és azt az uniós finanszírozási programok teljesítményének fenntartása érdekében javítani kell; rámutat, hogy a részvételi aránynak, illetve a résztvevők és a partnerek tapasztalatának alapvető szerepet kellene játszania e tekintetben;

48. javasolja az érintett európai bizottsági szolgálatok szervezeti struktúrájának összehangolását a program szerkezetével;

49. a releváns IT-eszközök további javítását kéri, illetve azt, hogy új eszközök kifejlesztése helyett összpontosítsanak a különféle eszközök áramvonalosítására, felhasználóbarát kialakítására és a köztük fennálló kapcsolatok javítására; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az új számítástechnikai alkalmazások a fiatalok által internetes kapcsolattartás céljából használt legkedveltebb eszközök közé tartoznak; hangsúlyozza, hogy az IT-technológiák fontos szerepet játszhatnak a program láthatóságának erősítésében;

50. kéri a Bizottságot, hogy fejlessze tovább az eTwinning, a School Education Gateway, az Open Education Europe, az EPALE, a European Youth Portal és a VALOR IT platformokat, hogy vonzóbbá és felhasználóbarátabbá tegye őket; kéri a Bizottságot, hogy az Erasmus+ 2017 végéig elkészítendő felidős értékelésében térjen ki e platformok értékelésére;

51. felhívja a Bizottságot, hogy optimalizálja a „Mobility Tool” rendszerhez és más informatikai támogató platformokhoz, így az európai felnőttképzés elektronikus platformjához (EPALE) hasonló informatikai eszközök teljesítményét és felhasználóbarát jellegét, biztosítva ezáltal, hogy a program kedvezményezettjei a lehető legtöbbet hozhassák ki tapasztalataikból, továbbá előmozdítva a határokon átnyúló együttműködést és a bevált gyakorlatok megosztását;

52. felhívja az Európai Bizottságot, hogy erősítse a program iskolai oktatási vonatkozásait, lehetővé téve a diákok mobilitásának növelését, valamint a finanszírozási és adminisztratív eljárások egyszerűsítését az iskolák és a nem formális oktatást nyújtók számára, kihasználva az Erasmus+ azon általános célját, hogy elősegítse az ágazatok közötti együttműködést, továbbá az ifjúsági szervezetek vagy az iskolákkal folytatott partnerségekben való részvételre irányuló tevékenységek ösztönzése céljából; ösztönzi a Bizottságot, hogy a programon belül erősítse a fiatalokkal végzett munkát és a nem formális oktatás fejlesztésével kapcsolatos gyakorlatokat az ifjúsági szervezetek és a fiatalok számára munkát biztosító egyéb szervezetek támogatásával, valamint az EU és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerség támogatásának folytatásával;

53. üdvözli a stratégiai partnerség két típusának bevezetését mint a kis méretű szervezetek programban való részvételét ösztönző első lényeges pozitív lépést, minthogy az utóbbiak gyakran nehézségekbe ütköznek a követelményeknek való megfelelés terén, és így hátrányos megkülönböztetést szenvednek el, ami rontja a program jó hírét, illetve meggyőző erejét; felhívja a Bizottságot, hogy hajtson végre további javításokat a kis méretű szervezeteknek a programok tevékenységeibe való fokozottabb bevonása érdekében, amelynek végső célja a programból való részesedésük növelése a minőségi követelmények szem előtt tartásával; üdvözli az európai végrehajtási útmutató elkészültét, akárcsak a részletesebb GYIK-oldalát, amely

2017. február 2., csütörtök

a kiválasztási feltételekkel kapcsolatos válaszokat fogja össze, valamint kiválasztott projekteket ismertet a szelekció megértetése és a kisebb szervezetek jobb támogatása érdekében; hangsúlyozza, hogy különböző részt vevő szervezeteket kell bevonni egyéb szereplőként a programok tevékenységeibe, és közöttük fenn kell tartani az egyensúlyt;

54. javasolja, hogy az iskolai együttműködés területén csökkenjen a támogatások összege a támogatott projektek száma javára, hogy közvetlenebbül támogatni lehessen a diákcseriprogramokat, és így több személyes találkozásra kerülhessen sor a különböző kultúrákhoz tartozó és nyelveket beszélő emberek között; hangsúlyozza a más kulturális háttérrel rendelkező emberekkel kapcsolatban szerzett személyes tapasztalatok jelentőségét éppen az európai identitás és az európai integráció alapeszméjének előmozdítására való tekintettel, és javasolja minél több ember ebbe való bevonásának megkísérlését, ami természetesen a program minden céljára érvényes; ezzel kapcsolatban üdvözli a már bekövetkezett javulásokat, azonban továbbra is várja a szabályok rugalmasabbá tételét a nemzeti ügynökségeken, valamint a Bizottságon keresztül folytatott stratégiai partnerségek keretében;

55. tekintettel arra, hogy a fiatalok foglalkoztathatóságának javításához fontos a többnyelvűség⁽¹⁾, nagyobb erőfeszítéseket tart szükségesnek a többnyelvűség Erasmus+ program keretében történő előmozdítása és támogatása érdekében;

56. az Európában tapasztalható új társadalmi kihívásokkal összefüggésben megállapítja, hogy erősíteni kell a közös európai kihívásoknak való megfelelést szolgáló európai megközelítést az európai civil társadalmi hálózatok által az oktatás, a képzés és a fiatalok támogatása területén végrehajtott nagyszabású innovációs projektek támogatása révén; rámutat, hogy ezt a legjobban úgy lehetne elérni, ha az Erasmus+ „Együttműködés az innováció terén és a bevált gyakorlatok cseréje” elnevezésű 2. kulcsintézkedése teljes finanszírozásának 5 %-a központosított intézkedésekre kerülne elkülönítésre;

57. tudomásul veszi, hogy a nemzeti ügynökségek 75 %-a jelentős adminisztratív terhelésről számolt be, ami csökkenti az uniós költségvetés befektetési kapacitását, és közvetlen kihatással lehet a kedvezményezettekre; felhívja az Európai Bizottság Oktatásiügyi és Kulturális Főigazgatóságát (DG EAC) és az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtott Ügynökséget (EACEA), hogy javítsák a végrehajtást, különösen ami a jelentkezési eljárást illeti;

58. üdvözli az egységköltség alapú rendszer bevezetését a programba az adminisztratív terhek minimalizálása érdekében; üdvözli a Bizottság által 2016-ban tett és a 2017-re tervezett kiigazításokat is; megjegyzi, hogy szabályozási előírások miatt egyes tagállamok nem tudják alkalmazni ezt a rendszert, illetve a költségeket a tényleges bekerülési költséghez képest nem tartják elfogadhatónak; úgy véli, hogy tovább kell növelni az átalányköltségek arányait ahhoz, hogy elegendő pénzügyi támogatást lehessen nyújtani a projekt résztvevői számára, és hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a távoli régiók és a határ menti területek résztvevői és szervezetei ne szenvedjenek hátrányt az átalányköltségek bevezetése miatt; a sok önkéntes és a tanárok, valamint minden egyéb kérelmező magas szintű személyes elkötelezettségének megfelelő megjutalmazását kéri; követeli a projektindítás, mint például a lehetséges együttműködési partnerekkel való kapcsolatfelvétel vagy az előkészítő megbeszélések (újra)bevonását a finanszírozásba, vagy például az e költségeket is fedező kielégítő átalányösszeget; hangsúlyozza, hogy ezen a területen az átláthatóság az egész Erasmus+ program átláthatósági követelményeinek és céljainak lényeges alkotóeleme;

59. üdvözli az egyösszegű, átalányalapú finanszírozás alkalmazása révén bevezetett egyszerűsítést; ösztönzi a Bizottságot, hogy keresse a program különböző szakaszaira pályázók számára bonyolult adminisztratív eljárás további javításának módjait; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a nemzeti hatóságok szerint az auditálási feladatok megnövekedtek;

60. megjegyzi, hogy növelni kell az európai hálózatok számára a „Szakpolitikai reform támogatása” elnevezésű 3. kulcsintézkedés keretében biztosított működési támogatást az Erasmus+ által kínált lehetőségek népszerűsítésének és terjesztésének lehető legnagyobb ösztönzése érdekében;

61. konkrét lépéseket kér annak biztosításához, hogy a projekt költségvetéséhez való saját hozzájárulás forrásaként szóba jöhessen az önkéntesség is, mivel ez elősegíti a kisebb szervezetek részvételét, különösen a sport terén, szem előtt tartva, hogy az Erasmus+ lehetővé teszi az önkéntes tevékenységgel töltött idő beszámítását mint természetbeni hozzájárulások formájában történő társfinanszírozást, valamint kéri, hogy a pénzügyi útmutatóra vonatkozó új európai bizottsági javaslat ezt lehetőségként tartalmazza; hangsúlyozza, hogy az önkéntesek hozzájárulását el kell ismerni és láthatóvá kell tenni a program szempontjából betöltött különleges jelentőségük miatt, feltéve, hogy figyelemmel kísérik, annak biztosításáért, hogy az önkéntesség kiegészíti, nem pedig helyettesíti az állami forrásokat;

62. elismeri az önkéntesség gazdasági és társadalmi értékét, és ösztönzi a Bizottságot, hogy a programokon keresztül fokozottan támogassa az önkéntes munkán alapuló szervezeteket;

⁽¹⁾ Közös Kutatóközpont, Tudományos és szakpolitikai jelentés a nyelvtudásról és a foglalkoztathatóságról, 2015.

2017. február 2., csütörtök

63. üdvözli a Bizottságnak az Európai Szolidaritási Hadtest létrehozására irányuló javaslatát; ösztönzi a Bizottságot, hogy vonjon be önkéntes szervezeteket ezen új kezdeményezés kidolgozásába az Európai Unióban az önkéntesség erősítése tekintetében nyújtott hozzáadott és kiegészítő értékének biztosítása érdekében; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket arra, hogy ezt az új kezdeményezést belefoglalják a költségvetésbe anélkül, hogy alulfinanszíroznának egyéb, folyamatban lévő és elsőbbséget képező programokat, és kéri, hogy vizsgálják meg az európai önkéntes szolgálatba történő bevonásának lehetőségét annak érdekében, hogy megerősödjön az önkéntesség az EU-ban, a kezdeményezések és programok megkettőződése nélkül;

64. kiemeli, hogy az önkéntesség a szolidaritás, a szabadság és a felelősség kifejeződése, amely hozzájárul az aktív polgári szerepvállalás megerősítéséhez és a személyes emberi fejlődéshez; úgy véli továbbá, hogy az önkéntesség a társadalmi befogadás és a kohézió, valamint a képzés, az oktatás és a kultúrák közötti párbeszéd nélkülözhetetlen eszköze, ugyanakkor jelentősen hozzájárul az európai értékek terjesztéséhez; úgy véli, hogy el kellene ismerni az európai önkéntes szolgálatnak (EVS) az olyan készségek és kompetenciák fejlesztésében játszott szerepét, melyek elősegítik az EVS-ben részt vevők munkaerőpiaci hozzáférését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak tisztességes munkafeltételeket az önkénteseknek és kövessék nyomon, hogy maradéktalanul tiszteletben tartják-e az önkéntesek szerződéseit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az európai önkéntes szolgálat résztvevői soha ne tekintsek vagy használják a fizetett munkaerő helyettesítésére;

65. kéri, hogy a döntéshozatali időszak a lehető legrövidebb legyen, a kérelmek értékelése következetesen és összehangoltan történjen, továbbá hogy a kérelmek elutasítását átláthatóan és érthetően indokolják meg, hogy ne csökkenjenek drasztikusan az ösztönzők az uniós programok felhasználásánál;

66. nyomatékosan szorgalmazza a pályázatok értékelésével kapcsolatos átláthatóság fokozását és az átfogó minőségi visszajelzéseket valamennyi pályázó számára; kéri a Bizottságot, hogy biztosítson hatékony visszajelző rendszert a program kedvezményezettjei által az Erasmus+ program végrehajtásával kapcsolatban esetlegesen észlelt szabálytalanságok Bizottság számára történő visszajelzésére; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy javítsa és fokozza a program végrehajtásáért felelős uniós intézmények és a nemzeti szervek közötti információáramlást; ösztönzi a nemzeti ügynökségeket és az EACEA-t, hogy javítsák a program végrehajtását, biztosítsanak képzési lehetőségeket az értékelők részére, szervezzenek rendszeres találkozót a kedvezményezettekkel, és tegyenek látogatásokat a projekteknél;

67. megjegyzi, hogy erősíteni kell az európai önkéntes szolgálat helyi vonatkozásait; az európai önkéntes szolgálatban részt vevő önkéntesek erőteljesebb támogatását kéri nemcsak az indulás előtt, de a visszatérés után is a külföldi önkéntes tapasztalatszerzést követő posztorientációs és posztintegrációs képzések formájában, hogy megoszthassák európai tapasztalataikat az önkéntesség helyi szintű előmozdításával;

68. támogatja, hogy a nagy léptékű projekteken keresztül növeljék a hatékonyságot és az eredményességet; rámutat azonban, hogy a kérelmezők kis és nagy csoportjai között egysúlyynak kell lennie;

69. kéri a Bizottságot, hogy a lehetőségekhez mérten minél jobban harmonizálja a megadott előfinanszírozási arányokat a program során, hogy minden kedvezményezett ugyanolyan előnyöket élvezhessen, és hogy könnyítse meg a projekt végrehajtását, különösen a kisméretű szervezetek számára; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a programra jelentkezők vonatkozásában ne részesítsék előnyben a nagy intézményeket a kisméretű, kevésbé közismert intézményekkel szemben;

70. észrevételezi az Erasmus+ által fedezett fellépésekben való részvétel terén uniós szinten és a tagállamok térségei között mutatkozó régiónkénti különbségeket; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a fellépések sikerességi aránya alacsony, és az EU-n belül egymástól eltérő; célzott és időben végrehajtott fellépésekre szólít fel a részvételi arány növelése és a sikeresség fokozása érdekében – a pályázók származására tekintet nélkül – azzal a céllal, hogy a finanszírozás egy részét a kezdeményezést előmozdító és népszerűsítő egyedi intézkedésekre lehessen előirányozni különösen azokban a régiókban, ahol a pályázati lehetőségek viszonylag korlátozottak;

71. rámutat, hogy az Erasmus+ végrehajtása a különböző uniós régiókban eltérő finanszírozási igényeket és intervenció politikákat kíván meg, ezért egyes tagállamoknak az elköltött összegek költséghatékonyságának biztosítása érdekében újra kell kalibrálniuk a programokat;

2017. február 2., csütörtök

72. megjegyzi, hogy a támogatások és elosztásának módszerei tekintetében is indokolatlan különbségek mutatkoznak az országok között; ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg e különbségek hatásait és törekedjen az Európai Unión belül tapasztalható társadalmi és gazdasági különbségek lehető legkisebbre csökkentésére; ösztönzi a támogatási arányok további növelését, valamint a célszágban felmerülő megélhetési költségeknek megfelelő kiigazításukat a társadalmi és gazdasági szempontból hátrányos helyzetben lévő diákok, a sajátos igényű diákok és személyzet és a távoli területeken élő diákok és személyzet részvételének ösztönzése érdekében;

73. rámutat, hogy az Erasmus+ mobilitási támogatásnak nagyon pozitív hatása van és aziránt nagy az igény Kelet- és Dél-Európában, ugyanakkor a program költségvetése korlátozott, így sok jelentkezőt el kell utasítani; javasolja, hogy a Bizottság fokozza erőfeszítéseit az Európa nyugati részéről keleti irányba való mobilitás előmozdítására;

74. sajnálatát fejezi ki az egyes tagállamokon belüli és a tagállamok közötti növekvő egyenlőtlenséggel, valamint az Unión belül tapasztalható magas ifjúsági munkanélküliségi rátával kapcsolatban, amely megnehezíti a programhoz való hozzáférést azáltal, hogy akadályozza az alacsonyabb jövedelmű és a gazdasági válság és a megszorítások által nagyobb mértékben sújtott régiókból származó pályázók mobilitását; megállapítja, hogy az Erasmus+ programot és a szakképzést az Európai Unió távoli és határ menti régióiban is meg kell valósítani; rendkívül pozitív lépésnek tartja, hogy e régiók lakosai számára is biztosítják a hozzáférhetőséget és az esélyegyenlőséget, amely az ifjúsági munkanélküliség csökkentésének és a gazdaság újraélesztésének eszköze;

75. hangsúlyozza, hogy az egyének mobilitásának az Erasmus+ programon belüli támogatását mentesíteni kell az adók és a szociális járulékok alól;

76. felszólítja a Bizottságot, hogy ismerje el a különleges igényekkel bíró és a hátrányos helyzetű személyeket bevonó projektek különleges természetét és mobilitásait; a sajátos szükségletű és a hátrányos helyzetű személyek lehetőségeinek határozottabb előmozdítását szorgalmazza, hogy részt vegyenek a programban, beleértve a menekülteket is, és kéri, hogy hozzáférésüket könnyítsék meg;

77. hangsúlyozza, hogy ezek a kihívások továbbra is fennmaradnak, bár a tanulmányi időszakok, a külföldi hivatalos és nem hivatalos tanulmányok során megszerzett kreditek, készségek és szaktudás elismerése terén előrelépés történt; kiemeli, hogy a nemzetközi képesítések elismerése elengedhetetlen a mobilitáshoz, és az európai felsőoktatási térségben a további együttműködés alapját jelentik; rávilágít arra, hogy fontos az összes európai uniós eszközt teljes mértékben bevetni, mert a kompetenciák, készségek és ismeretek validálása nélkülözhetetlen a képesítések elismeréséhez;

78. hangsúlyozza, hogy a gazdasági, pénzügyi és szociális válság ellenére 2008 óta folyamatosan nő az Erasmus rendszer keretében külföldön töltött tanulmányi időszakok száma; felhívja a figyelmet arra, hogy a külföldi szakmai gyakorlatok száma ugyanakkor exponenciálisan nőtt; arra a következtetésre jut, hogy a fiatalok a külföldi szakmai gyakorlatot kiváló lehetőségnek tekintik foglalkoztathatóságuk javítására; ajánlja, hogy a Bizottság és a nemzeti ügynökségek, szervezők és intézmények vegyék figyelembe ezt a fejleményt;

79. kiemeli, hogy annak ellenére, hogy az európai képesítési keretrendszer⁽¹⁾ miatt egyértelmű javulás történt az oktatási és szakképzési rendszerek diplomák, képesítések, kreditek, készségekre vonatkozó bizonyítványok és kompetenciaigazolás tekintetében alkalmazott elismerési és érvényesítési rendszereiben, továbbra is vannak problémák; rámutat arra, hogy biztosítani kell a mobilitási tapasztalatok révén bármilyen formában – formális tanulási környezetben, vállalati gyakorlat keretében vagy önkéntesség, illetve ifjúsági tevékenység során – szerzett kompetenciák és képesítések otthoni rendszeren belüli megfelelő dokumentálását, érvényesítést, elismerést és összehasonlíthatóságát; felszólítja a Bizottságot, hogy reformálja meg az európai képesítési keretrendszert és tegyen lépéseket annak megerősítésére, a jelenlegi ajánlás felől egy erősebb eszköz felé elmozdulva a szabad mozgás támogatása érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szisztematikusan használják ki és fejlesszék tovább az olyan meglévő európai eszközöket, mint az Europass, a Youthpass és az ECET; szorgalmazza olyan közös szakképzési képesítések kidolgozását, amelyek biztosítani tudják a képesítések nemzetközi elismerését; kéri, hogy a tagállamok teljeskörűen és időben hajtsák végre a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló 2012. december 20-i tanácsi ajánlást;

80. hangsúlyozza, hogy a nem formális felnőttoktatás és -képzés előmozdítja az olyan alapvető készségeket és humán készségeket, mint a munkaerőpiaci szempontból, valamint a munkahelyi jólét, illetve a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúly szempontjából fontos szociális és állampolgári kompetenciák; rámutat arra, hogy a nem formális felnőttoktatás és -képzés kulcsszerepet tölt be a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok elérése és azon készségeik fejlesztésének segítése tekintetében, amelyek segítik őket a munkaerőpiacra történő belépésben és a tartós és minőségi munkahelyhez jutásban, illetve foglalkoztatási helyzetük javításában, emellett hozzájárul Európa demokratikusabbá tételéhez;

⁽¹⁾ HL C 111., 2008.5.6., 1. o.

2017. február 2., csütörtök

81. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a szakképzési programokat; rámutat, hogy a gyakornoki időszakok és a szakmai gyakorlatok olyan képzési lehetőségek, amelyek nem pótolják a teljes munkaidős szakmai állásokat, azoknak tisztességes munkakörülményeket és megfelelő javadalmazást kell garantálniuk a tanoncoknak, és a kedvezményezettek számára előírt készségeket semmilyen körülmények között sem szabad az alkalmazottakra jellemző készségekkel helyettesíteni;
82. tudomásul veszi, hogy a jelenlegi program alatt a nemzeti ügynökségekre igényesebb végrehajtási munka vár; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy lássa el a nemzeti ügynökségeket elegendő erőforrással és a szükséges támogatással, ezáltal hatékonyabb programvégrehajtást téve lehetővé, és elősegítve, hogy a nemzeti ügynökségek a költségvetés növelésének köszönhetően új kihívásokkal küzdjenek meg;
83. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy kövesse figyelemmel a nemzeti ügynökségek által a projektek elbírálásakor alkalmazott minőségi követelményeket és ossza meg az adott tekintetben legjobban bevált gyakorlatokat; ösztönzi az értékelést végzők számára – különösen az ágazatokon átívelő projektek tekintetében – tartott szakképzési programokat fejlődésük folytatása érdekében, illetve azért, hogy minőségi visszajelzést tudjanak minden pályázónak nyújtani, hogy a jövőbeni projektek során a célok elérésére, valamint a jövőbeni pályázók teljesítményének javítására bátorítsanak;
84. úgy véli, hogy a minőség mérésének ugyanolyan fontosnak kellene lennie, mint a mennyiség mérésének; kéri az előbbi kidolgozását az Erasmus+ összefüggésében;
85. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a formális és nem formális tanulás és gyakornoki időszakok elismerésére és igazolására; ösztönzi a tagállamokat, hogy tájékoztassák jobban a tanulószereződéses gyakorlati képzésben részt vevő fiatalokat a létező lehetőségekről, támogassák jobban az Erasmus+ programhoz folyamodni kívánó képzési központokat, valamint vezessenek be támogatási programokat a szomszédos országokban a határokon átnyúló mobilitási tapasztalatszerzés keretében tanulószereződéses gyakorlati képzésben részt vevők számára lakhatásuk és utazásuk vonatkozásában;
86. a magas ifjúsági munkanélküliség és az Unión belüli földrajzi egyenlőtlenségek enyhítése érdekében támogatja a nagyobb fokú mobilitást az oktatási és tanulószereződéses gyakorlati képzési programokban, valamint az ifjúsági garancia és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés keretében megvalósuló szakmai gyakorlatokat;
87. sürgeti a Bizottságot, hogy határozza meg, mely országokban és régiókban zajló európai uniós mobilitási programokban vesznek egyenlőtlenül részt a szakmai képzési intézmények, annak érdekében, hogy csökkentse ezeket az eltéréseket az Erasmus+ programért felelős nemzeti ügynökségek közötti jobb együttműködés és információcsere, a szakmai képzési intézmények csapatomunkájának támogatása (a tapasztalt szakképzési intézmények más intézményekkel való összekötésén keresztül), a szakmai képzési intézmények számára szakpolitikai támogató intézkedések és konkrét javaslatok felajánlása, valamint a szakmai képzési intézményeket támogató, már működő rendszerek javítása révén;
88. ösztönzi a tagállamokat, hogy a tanárok, előadók és nem egyetemi személyzet mobilitásának előmozdításáért ismerje el karrier-előmenetelük fontos részeként a mobilitási programokban való részvételüket, és amennyiben lehetséges, vezessen be a mobilitási programokban való részvételhez kötött jutalmazási rendszert, például pénzügyi előnyök vagy a munkateher csökkentése formájában;
89. felszólítja a nemzeti ügynökségeket, hogy a projektek elbírálásakor gondoskodjanak a teljes átláthatóságról azáltal, hogy nyilvánosságra hozzák a kiválasztott projektek listáját a folyamatban levő folyamattal és a tervezett pénzügyi támogatással együtt;
90. arra ösztönöz az 1. kulcsintézkedésben, hogy folytassák a Comenius leginkább bevált működési gyakorlatait, mint például az iskolai cserelátogatásokat, valamint azt a lehetőséget, hogy az iskolák személyzeti tagjai egyénileg pályázhassanak mobilitási támogatásért;
91. megjegyzi, hogy a 2. kulcsintézkedéshez tartozó projektek jó minősége ellenére ezek közül sokat utasítottak el a finanszírozás korlátozása miatt; bátorítja a Bizottságot, hogy jelölje meg a projekteket, hogy a más forrásokból történő beruházások számára vonzóvá tegye őket; ösztönzi a tagállamokat, hogy ismerjék el a megjelölt projekteket, elsősorban részesítve őket a megvalósításuk érdekében az állami finanszírozáshoz jutás terén, amennyiben ilyen finanszírozáshoz hozzá lehet férni;
92. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy folytassa a brüsszeli székhelyű európai szervezetek finanszírozása jelentette kihívás megoldására tett erőfeszítéseket, hogy a továbbiakban is hozzájárulhassanak az oktatás, szakképzés, ifjúsági ügyek és a sport terén az európai szakpolitikák fejlesztéséhez;

2017. február 2., csütörtök

93. tudomásul veszi, hogy a nemzeti ügynökségek a nemzetközi kreditszintű mobilitás (ICM) végrehajtása terén kihívásokkal küzdenek; nagyobb rugalmasságot szorgalmaz a nemzeti ügynökségek számára, hogy bizonyos országokból és régiókból erőforrásokat különíthessenek el másoknak a felsőoktatási intézmények együttműködési prioritásainak érvényesítése érdekében;

94. tudomásul veszi, hogy az Erasmus+-on kívüli egyéni mobilitási résztvevők száma csökken, mivel az európai felsőoktatási intézmények az intézményesített mobilitási rendszereket részesítik előnyben; ösztönzi a Bizottságot és a nemzeti hatóságokat, hogy újítsák meg az egyéni pályázók lehetőségeit a mobilitásban való részvételre;

95. ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy támogassa a szakmai képzési rendszert a Leonardo da Vinci-alprogramoknak az új szervezetek és kisebb intézmények körében való előmozdítása útján, amellett, hogy ez utóbbiakat segíti a megfelelő finanszírozásra pályázás során további útmutatást, on-line képzéseket és a színvonalas finanszírozást kérő pályázatok elkészítéséhez személyre szabott támogatást kínálva részükre az Erasmus+ programért illetékes nemzeti ügynökségekkel fenntartott kapcsolatokon keresztül;

96. ösztönzi az európai oktatási rendszer világszerte történő népszerűsítését, akárcsak a világban mindenhol az egyéni tudás előmozdítását az összes releváns szereplő (a tagállamok, a felsőoktatási intézmények, felsőoktatási szövetségek) arra serkentésével, hogy az Erasmus Mundus közös mesterfokozatokat tegyék vonzóbbá a felsőoktatási intézmények és az esetleges pályázók számára;

97. javasolja, hogy a nemzeti ügynökségeket jobban vonják be az oktatásra, szakképzésre, ifjúságra és sportra vonatkozó szakpolitikák fejlesztésébe az Európai Bizottság, a tagállamok és a nemzeti ügynökségek közötti kapcsolatok javítása révén;

A következő programidőszak

98. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az eljárások egyszerűsítésére és az Erasmus+ projektekben részt vevő diákokra, intézményekre és fogadó vállalatokra háruló jelentős adminisztratív terhek csökkentése érdekében, javítva és megkönnyítve a regisztráció, az érvényesítés és az elismerés folyamatát ott, ahol ezt a lehetőséget nem aknázzák ki kellőképpen; továbbra is úgy véli, hogy a részvétel megkönnyítése érdekében a programmal kapcsolatos információkat rendelkezésre kell bocsátani az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén; felhívja a Bizottságot és a nemzeti ügynökségeket a részvételi feltételek egységesítésére annak biztosítása érdekében, hogy a program a lehető legtöbb pályázó számára hozzáférhető legyen;

99. javasolja, hogy ne a további harmonizálás, illetve a program szerkezetének nagyobb változásai élvezzenek elsőbbséget, hanem ehelyett az elért teljesítmények fenntartása és konszolidálása, illetve szükség esetén a növeléssel járó javítások;

100. javasolja a nem formális oktatás jelentőségének és láthatóságának növelését az Erasmus+ -on belül mind az ifjúsági foglalkoztatás, mind pedig a felnőttoktatás szempontjából, minthogy a nem formális oktatás az európai polgársági ágazatban, a demokrácia terjesztésében és az értékekről szóló nevelésben nagyon jelentős; ugyanakkor a programot – nevének tulajdoníthatóan – gyakran csak a formális oktatással asszociálják;

101. felszólítja a Bizottságot, hogy a következő programfinanszírozási szakasz, valamint az esetleges javítások bevezetésével járó munkálatokba minden érintett felet vonjon be a program további sikerének és hozzáadott értékének biztosítása érdekében;

102. ajánlja, hogy az Erasmus+ az 1. kulcsintézkedés keretében fejlessze tovább az egyének ágazatokon átnyúló mobilitását, hogy a diákok, tanárok, nevelők, trénerok, tanoncok, munkások és a fiatalok teljes mértékben részt vegyenek az ágazatokon átnyúló mobilitásban;

103. kéri az ágazatközi projektek egyértelmű definíciójának kidolgozását a projektek „félrecímzése” miatti félreértések elkerülése érdekében;

2017. február 2., csütörtök

104. kéri, hogy ne csak a jelenlegi költségvetési szintet biztosítsák a többéves pénzügyi terven belül a programok új generációja számára, de úgy véli, hogy a költségvetés további növelése – ami a programok következő generációjának éves finanszírozási szintjét legalább a jelenlegi keret utolsó végrehajtási évének szintjén biztosítja – jelentős előfeltétel a program sikerének folytatása szempontjából; javasolja, hogy a Bizottság vegye fontolóra az előfinanszírozás növelésének lehetőségét;

105. üdvözlöi a program szerkezetét és felszólítja a Bizottságot, hogy a programok következő generációjára vonatkozó javaslatban őrizze meg az oktatásnak és szakképzésnek, illetve az ifjúsági ügyeknek és sportnak szentelt külön fejezeteket és külön költségvetéseket, szem előtt tartva konkrét jellegzetességeiket és alakítsa a pályázati űrlapokat, a jelentéstételi rendszereket és a követelményeket ágazatspecifikus módon;

106. ösztönzi a nemzeti ügynökségeket, hogy minden egyes pályázati fordulót követően tegyék könnyen hozzáférhetővé a kulcsintézkedésenként és ágazatonként rendelkezésre álló költségvetést, lehetővé téve a pályázók számára, hogy stratégiaileg megtervezzék jövőbeni tevékenységeiket, emellett adják közre a projektek kiválasztásának eredményeit és a költségvetési tételeket, hogy megvalósulhasson a program megfelelő külső nyomon követése;

107. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen vizsgálja felül a pénzügyi támogatások, például az átalányalapú utazási és napidíj-támogatások szintjét, annak biztosítása érdekében, hogy azok összhangban álljanak a valós megélhetési költségekkel, és megelőzzék a képzés miatti eladósodást, ezáltal elősegítve a megkülönböztetés megelőzését és azt, hogy a korlátozottabb pénzügyi lehetőségekkel és/vagy különleges igényekkel rendelkezők kiszoruljanak;

108. jelzi, hogy a hátrányos helyzetű csoportok csak specifikusan vannak megcélözva az ifjúsági ágazatban; javasolja, hogy a befogadásra és a sokszínűsége vonatkozó stratégiát minden programágazatra terjesszék ki, a sajátos szükségletű vagy kevesebb lehetőséggel bíró személyek társadalmi befogadásának és az Erasmus+ programban való részvételének előmozdítása érdekében;

109. kéri, hogy a Bizottság terjesszen elő, a tagállamok pedig hagyjanak jóvá egy, a tanulószereződéses gyakorlati képzésre irányuló minőségi keretet és egy javaslatot a tanulószereződéses gyakorlati képzésben részt vevők fokozott mobilitásáról, amely egy sor jogot biztosít a tanulószereződéses gyakorlati képzésben részt vevők, a gyakornokok és a szakképzésben részt vevők számára annak biztosítása érdekében, hogy megfelelően védve legyenek, és hogy ezek a mobilitási programok soha ne lépjenek a standard munkaszerződések helyébe; minőségi, fizetett szakmai gyakorlatokat szorgalmaz, és kéri, hogy a tagállamok jelentsék azokat a helyzeteket, amelyekben megszegik az Erasmus+ kedvezményezettjeinek feladataira vagy jogaira vonatkozó feltételeket;

110. felszólítja a Bizottságot, hogy munkálkodjon együtt a tagállamokkal az oktatási intézmények és a fő érintett felek (helyi/regionális hatóságok, szociális partnerek, a magánszektor, az ifjúság képviselői, szakképzési intézmények, kutatói szervezetek és civil társadalmi szervezetek) közti szorosabb együttműködésen azért, hogy fokozzák az oktatási és szakképzési rendszerek valódi munkaerőpiaci igényekre való reakcióképességét, továbbá hogy garantálja, hogy ez az együttműködés tükröződjön az Erasmus+ programban; úgy véli, hogy a kedvezményezetteknek és valamennyi érintett félnek a program kialakításába, megszervezésébe, nyomon követésébe, végrehajtásába és értékelésébe történő aktív bevonásával biztosítható annak életképessége, sikere és hozzáadott értéke;

111. annak a híve, hogy a mobilis diákok számára engedélyezni kell, hogy külföldi tanulmányaikat a program keretében a tanulmányokkal kapcsolatos szakmai gyakorlattal kombinálhassák, ezáltal könnyítve külföldi tartózkodásukat, csökkentve a szociális szelektivitást, növelve a mobilis diákok számát, gyarapítva a diákok képességeit és erősítve a felsőoktatás valamint a munka világa közötti kapcsolatokat; felhívja a Bizottságot, hogy az Erasmus támogatások odaítélésekor fordítson kiemelt figyelmet a gyakornokok hosszú távú mobilitására;

112. megállapítja, hogy a tagállamok között az Erasmus+ program odaítélési feltételei terén egyenlőtlenségek állnak fenn; kitart amellett, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a nemzeti ügynökségek harmonizált módon alkalmazzák a program szabályait, közös minőségi előírások és eljárási gyakorlatok betartásával, biztosítva ezáltal az Erasmus+ belső és külső koherenciáját és valódi európai programként jelenítve meg azt; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki európai végrehajtási iránymutatásokat a nemzeti ügynökségek számára az Erasmus+ program vonatkozásában; ösztönzi a nemzeti ügynökségeket – amelyeknek a nyomonkövetési folyamat szerves részét kell képezniük –, hogy összpontosítsanak arra is, hogy fórumot alakítsanak ki az egyes tagállamok munkaügyi és oktatáspolitikáikért felelős hatóságok közötti konstruktív párbeszédhez; határozottan ösztönzi az ügynökségek közötti koordináció javítását a hasonló tárgyú projektek összehangolása érdekében;

2017. február 2., csütörtök

113. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bővítsék a szakképzésben részt vevők külföldi képzési lehetőségeit és a szakképzést olyan választásként pozicionálják, amely különösen kedvező a munkaerőpiaci beilleszkedés szempontjából és ígéretes életpályákhoz vezethet, tegyék azt minden életkor számára hozzáférhetővé, továbbá biztosítsák megfelelő finanszírozását, mivel a szakképzésre elkülönített források nem arányosak ⁽¹⁾ a kínált mobilitási programokra potenciálisan jelentkezők számával; határozottan támogatja a szakképzési mobilitás hatékony népszerűsítését és ösztönzését a nők körében, és úgy véli, hogy a tagállamoknak nagyratörő célokat kell kitűzniük ebben a tekintetben, és az előrelépést szorosan figyelemmel kell kísérni;

114. hangsúlyozza, hogy változóban van a munkahelyek és a készségek fogalma, különösen amiatt, hogy jelenleg zajlik a digitalizáltabb gazdaságra történő átállás, amely miatt új üzleti igények merülnek fel és jövőorientált ágazatok jelennek meg; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az Erasmus+ program tükrözze ezt a helyzetet;

115. felszólít a felsőoktatás magasabb szintjeinek szóló mobilitási programok fokozott népszerűsítésére az európai kutatóközpontok közötti mobilitás biztosítása, valamint az európai egyetemek nemzetközivé válásának elősegítésére;

116. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az Erasmus+ programmal – mint az egyén saját készségeinek fejlesztését szolgáló eszközzel – kapcsolatos tudatosságot, valamint ki kell azt egészíteni egy kibővített dimenzióval, amely megfelelő megközelítést kínál az eszköz hatékonyságának oly módon történő biztosítása érdekében, hogy kiküszöbölje annak veszélyét, hogy az csupán egyszerű élettapasztalattá váljon;

117. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen és tegyen közzé naprakész statisztikákat és nyomon követő tanulmányokat az Erasmus+ végrehajtására, különösen a fiatalok részvételi arányára vonatkozóan régiók és nemek szerinti lebontásban, valamint annak a foglalkoztathatóságra, a foglalkoztatás típusára és arányára és a bérekre gyakorolt hatásaira, továbbá arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne potenciálisan javítani rajta; felhívja a Bizottságot, hogy elemezze, miért jelentkeznek egyes országokban többen a szakképzési mobilitásra, hol a legnagyobb a nemek közti egyenlőtlenség és mik az okai ennek, vagy hogy hol van több fogyatékossgal élő pályázó, és dolgozzon ki tervet arra vonatkozóan, hogy miként lehetne fokozni a többi ország részvételét; szoros együttműködésre szólítja fel ezért a tagállamok nemzeti ügynökségeit az információk és statisztikák cseréje terén; továbbra is úgy véli, hogy az Erasmus+ következő féldíós felülvizsgálata keretében figyelembe kell venni és be kell építeni a tanulmányok és statisztikák eredményeit;

118. emlékeztet arra, hogy az Unió alapvető értékeinek rendkívüli válsága idején az Erasmus+ eszköz fontos lehetőséget kínálhat a fiatalok közötti integráció, megértés és szolidaritás elősegítésére; ennélfogva sürgeti a fiatalok integrációjának megerősítését a különböző kultúrák és hagyományok ismeretén, valamint kölcsönös és elengedhetetlen tiszteletén keresztül;

119. javasolja, hogy a Bizottság a vállalkozásoktatást és -képzést a célok egyikeként tartsa meg a jövőbeni Erasmus+ programban a következő (2020 utáni) pénzügyi időszak során, a mobilitásra is kiterjedően, az alábbi elemek programba történő beépítésével:

- i. a vállalkozást az oktatás és képzés révén előmozdító hatályos intézkedések hatásának körültekintő értékelése és azok esetleges kiigazítása, különös figyelmet fordítva az alulreprzentált és hátrányos helyzetű csoportokra gyakorolt hatásokra,
- ii. az összes diákot célzó formális és nem formális oktatás jobban meghatározott tanulási tartalmainak és eszközeinek – elméleti és gyakorlati moduloknak is, például a diákok vállalkozási projektjeinek – támogatása,
- iii. az oktatási intézmények, vállalkozások, nonprofit szervezetek és nem formális oktatási szolgáltatók közötti partnerségek támogatása annak érdekében, hogy megfelelő tanfolyamok szerveződjenek, és hogy a diákok érdemleges gyakorlati tapasztalatot szerezhessenek és modelleket ismerhessenek meg,
- iv. képesséfejlesztés a vállalkozási folyamatok, pénzügyi ismeretek, ikt-ismeretek és -készségek, kreatív gondolkodás, problémamegoldás és innovatív szemlélet, az önbizalom, az alkalmazkodóképesség, a csapatépítés, a projektmenedzsment, a kockázatértékelés és a kockázatvállalás, valamint a konkrét üzleti készségek és tudás terén;

⁽¹⁾ A Bizottság szerint 2016-ban a forráshiány miatt az Erasmus+ keretében szakképzési mobilitási pályázatokra jogosult sikeres pályázók aránya 42 % volt. Az évek során a helyzet romlott – 2014-ben a sikeres pályázatok aránya 54 % volt, 2015-ben pedig 48 %. Bár a rendelkezésre álló források az évek során valamivel nőttek, az igények ennél sokkal gyorsabban, az Erasmus+ korlátozott forrásai azonban nem teszik lehetővé, hogy a finanszírozás lépést tartson a kereslettel.

2017. február 2., csütörtök

v. a nem formális és az informális tanulás mint a vállalkozói készségek megszerzése szempontjából kiemelten fontos környezet szerepének kiemelése;

120. ösztönzi a tagállamokat, hogy vegyenek részt fokozottan az „Erasmus fiatal vállalkozóknak” programban, és népszerűsítsék jobban e programot az üzleti projektekbe belevágni kívánó fiatalok körében, hogy külföldi tapasztalatot szerezhessenek, és olyan új készségekre tehessenek szert, amelyek segítik őket vállalkozási terveik sikeres megvalósításában;

121. határozottan ösztönzi a társaktól való tanulást a külföldi tanulmányi, képzési és munkatapasztalatokat követően, növelve ezáltal az Erasmus+ helyi közösségekre gyakorolt hatását; rámutat arra, hogy az Erasmus+ keretében végrehajtott projektek minőségének javításához elengedhetetlen az egyes esetekben bevált gyakorlatok megosztása; üdvözlí a projektek eredményeinek terjesztésére szolgáló Erasmus+ platformot, és olyan megközelítés alkalmazását szorgalmazza, amely fokozottan szem előtt tartja a bevált gyakorlati tapasztalatok megosztását, valamint a nemzeti ügynökségek, a partnerek és a program kedvezményezettjei közötti nemzetközi eszmecseréket; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást a programra jelentkezők számára a nemzetközi partnerek megtalálásához egy olyan felhasználóbarát platform kidolgozása révén, amely összegyűjti a különböző kedvezményezettekről és projekteikről nyilvánosan elérhető információkat;

122. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a programra vonatkozó útmutatót, és tegye azt felhasználóbarátabbá és érthetőbbé, továbbá dolgozzon ki külön tájékoztató broszúrákat az egyes kulcsintézkedésekről; kéri az Európai Bizottságot, hogy az adminisztratív terhek tekintetében ésszerűsítse a pályázati eljárást;

123. támogatja felnőttoktatási intézmények fejlesztését a tanárok, iskolavezetők, oktatók és egyéb oktatási személyzet folyamatos fejlődési és mobilitási lehetőségei révén; ösztönzi a készségek és a kompetenciák fejlesztését, különös tekintettel az ikt hatékony alkalmazására a felnőttoktatásban, javítva ezáltal a tanulási eredményeket; rámutat a bevált gyakorlatok cseréjének fontosságára;

124. üdvözlí az olyan kísérleti projektek kidolgozását, mint a „Tanulószerződéses gyakorlati képzésben részt vevők mobilitására irányuló európai keret: az európai polgárság és a készségek fejlesztése a fiatalok munkaerőpiaci integrációján keresztül”, amelynek célja a tanulószerződéses gyakorlati képzés területén kínált költséghatékony, határokon átnyúló mobilitási programok végrehajtása szakképzési intézmények, vállalatok és/vagy egyéb vonatkozó szervezetek között, valamint a tanulási eredmények formális elismerése és érvényesítése, illetve a diplomák kölcsönös elismerésének támogatása, vagy az „Ifjúsági mobilitás a szakképzésben – az ifjúsági mobilitás javítása”, amelynek célja a szakképzésben részt vevő fiatalok mobilitásának javítása; felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre eredményesen a két kísérleti programot, és hosszú távon integrálja azokat az Erasmus+ programba;

125. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működési támogatások formájában biztosítsanak fokozott és nagyobb mértékű hosszú távú strukturális támogatást európai civil társadalmi szervezetek számára az oktatás, a képzés, az ifjúság és a sport területén, mivel ezek a szervezetek tanulási lehetőségeket és részvételi fórumokat biztosítanak az európai polgárok és lakosok számára európai politikák kidolgozásához és végrehajtásához;

126. felhívja a Bizottságot annak mérlegelésére, hogy mi lenne a megfelelő megoldás a brüsszeli székhelyű, európai szintű nem kormányzati szervezetek helyzetére, amelyek a belga nemzeti ügynökségeknél pályáznak forrásokra;

o

o o

127. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.